

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Kamilem Štěpánkem
sídlem Jindřicha z Lipé 113, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 3. 4. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, ze dne 12. 2. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce

uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve spojení s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl žalobce z nedbalosti dopustit tím, že dne X v X hod. řídil u domu č. p. Xv obci X osobní automobil tovární značky X, registrační značky X, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR a byl u něj proveden test Drugwipe 5S na přítomnost jiných návykových látek s pozitivním výsledkem na látky cannabis. Na základě tohoto testu se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Následným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla zjištěna rozbořem z jeho vzorku krve přítomnost látky ze skupiny kanabinoidů (delta-9-THC) o koncentraci 5,0 ng/ml, konečným metabolitem je delta-9-THC-9COOH o koncentraci 63,6 ng/ml – neaktivní metabolit, který je důkazem předchozího požití marihuany. Za tento přestupek byla žalobci podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 9 000 Kč a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný pochybil, když se ztotožnil se závěry prvostupňového rozhodnutí, neboť skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalovaný porušil 68 odst. 3 správního řádu, když své hodnotící úvahy zaštitil pouze důkazy svědčící v neprospěch žalobce a tyto nekonfrontoval s důkazy svědčícími o neexistenci ovlivnění návykovou látkou. Výskyt marihuany v žalobcově krevním vzorku byl způsoben jejím chronickým a dlouholetým užíváním, který nemá vliv na jeho schopnost řídit motorové vozidlo, tudíž v době spáchání přestupku nebyl pod vlivem marihuany. Toto žalobcovo tvrzení podporoval protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření, v němž lékař uzavřel, že žalobce nejevil podezření na užití návykové látky, podpořila by jej i výpověď svědka Lukáše Zemana, byl-li by vyslechnut. V kolizi s výsledkem lékařského a toxikologického vyšetření byl závěr znaleckého posudku, že s ohledem na množství ve výši 5,0 ng/ml delta-9-THC v plazmě a s jeho konfrontací s nařízením vlády č. 41/2014 Sb., byly řidičské schopnosti žalobce negativně ovlivněny. Vzhledem k rozporu uvedených důkazních prostředků měl být zpracován nový znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Dále správní orgány opomněly vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k zodpovězení otázek, zda žalobce v době spáchání přestupku trpěl duševní poruchou - závislostí na návykových látkách, v kladném případě jakou a v jakém rozsahu a zda ovlivnění návykovou látkou mělo takový vliv, že u něj negativně ovlivňovalo způsobnost k řízení motorového vozidla, tedy vylučovalo bezpečné ovládání takového dopravního prostředku.
3. Žalobce poukázal na rozhodovací praxi Nejvyššího soudu (kupř. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2010, sp. zn. 8 Tdo 449/2010, ze dne 11. 10. 2017, sp. zn. 7 Tdo 1185/2017, ze dne 23. 5. 2018, sp. zn. 7 Tdo 581/2018, a ze dne 31. 10. 2018, sp. zn. 6 Tdo 1127/2018), ze které dovozoval, že u omamných a psychotropních látek dosud nebylo klinicky stanoveno, jaké množství konkrétní omamné či psychotropní látky vylučuje způsobnost fyzické osoby k řízení motorového vozidla, neboť účinky těchto látek jsou u každé osoby zcela

individuální, záležející na mnoha faktorech, a proto je nezbytné v každé konkrétní věci posoudit otázku, zda byl pachatel ovlivněn omamnou a psychotropní látkou měrou vyvolávající důsledky přestupkové a trestněprávní odpovědnosti, a to na základě posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.

4. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, a navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
6. Správní orgán I. stupně měl k dispozici oznámení přestupku ze dne 10. 9. 2019, úřední záznam ze dne 1. 9. 2019, protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou ze dne 1. 9. 2019 a formulářové oznámení přestupku ze dne 1. 9. 2019, v němž žalobce uvedl, že dne 30. 8. 2019 v 21 hod. vykouřil jednu cigaretu marihuany. Do protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykové látky byly lékařem zapsány údaje týkající se vyšetření žalobce a jeho chování v souvislosti s možným požitím návykových látek. Dle protokolu o toxikologickém vyšetření č. 1611/2019 byl vzorek žalobcovy krve č. 2105 odebraný dne 1. 9. 2019 pozitivní na kanabinoidy na základě analytické metody. Ze znaleckého posudku X soudního znalce pro obor zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 7. 11. 2019, vyplynulo, že v krevním vzorku č. 2105 odebraném dne 1. 9. 2019 byly imunochemickým skupinovým průkazem pozitivně zjištěny kanabinoidy, plynovou chromatografií (metodou GC-MS) bylo prokázáno, že nález byl pozitivní na delta-9-THC (hlavní účinnou složku marihuany) v hodnotě 5,0 ng/ml, na delta-9-THC-9COOH (majoritně zastoupený neaktivní metabolit delta-9-THC) v hodnotě 63,6 ng/ml a na 11-OH-THC (aktivní metabolit delta-9-THC) v hodnotě 6,1 ng/ml. Závěr znaleckého posudku zněl, že v době spáchání skutku byl žalobce dle koncentrace delta-9-THC ve výši 5 ng/ml v krvi nacházející se nad limitem daným nařízením vlády č. 41/2014 Sb. aktuálně ovlivněn hlavní účinnou látkou kanabinoidů delta-9-THC (marihuana), a tudíž řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky marihuana. Krevní koncentraci delta-9-THC v rozmezí 2-5 ng/ml lze připsat nedávnému kouření marihuany a dochází při ní ke zhoršení řidičských schopností (zhoršení koncentrace, postřehu, prodloužení reakčního času, dezorientace v čase a prostoru, poruchy nálad, vznik „flashbacku“, poruchy paměti, atd.) a ke zvýšení pravděpodobnosti psychotických reakcí s dopady na zvýšení rizik v dopravě. Stanovená hladina delta-9-THC v krvi žalobce představuje nejvyšší mez mírného ovlivnění a negativní ovlivnění řidičských schopností, tedy že žalobce nebyl schopen řízení a ovládání motorového vozidla.
7. Vzhledem k tomu, že žalobce podal dne 6. 12. 2019 odpor proti příkazu ze dne 18. 11. 2019, konalo se dne 15. 1. 2020 ve věci ústní jednání, při němž bylo provedeno dokazování mj. uvedeným znaleckým posudkem a oznámením o dopravním přestupku, žalobce uvedl, že je chronickým uživatelem marihuany asi 12 let, kouří jen večer, aby mohl ráno řídit, v době spáchání přestupku nebyl pod vlivem návykové látky a před jízdou nekouřil, což může potvrdit svědek.
8. Na základě podkladů shromážděných ve spisu měl správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí za jednoznačně prokazané, že žalobce se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Správní orgán I. stupně neprovedl navrhovaný výslech svědka, neboť by neuvedl k věci nic nového, než vyplynulo z listinných důkazů. Skutečnost, že žalobce je chronický

uživatel nesnižuje společenskou nebezpečnost jeho chování spočívající v ohrožení zájmu společnosti na ochraně života, zdraví a majetku a bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal, odvolací námitky byly totožné s námitkami žalobními.

9. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že stejně jako správní orgán I. stupně má vinu žalobce za bezpochyby prokázanou na základě podkladů shromážděných ve spisu. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie byla v krvi žalobce zjištěna přítomnost návykové látky delta-9-THC (hlavní účinná složka marihuany) v koncentraci 5,0 ng/ml, tj. koncentraci nacházející se nad limitem daným nařízením vlády č. 41/2014 Sb. Obsah návykové látky prokazatelně překročil mezní hodnotu stanovenou nařízením vlády, při jejímž dosažení je řidič podle vědeckých poznatků ovlivněn na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech, byť si to sám neuvědomuje, a ani se tak navenek nemusí jevit. Pro správní orgány nebylo podstatné, v jakém množství žalobce návykovou látku zneužíval či jaké projevy zneužívání na něm byly v době kontroly patrné, neboť nic takového zákonná úprava nevyžaduje. Dle analytického principu pouhá přítomnost návykové látky či jejího metabolitu v krvi řidiče prokazuje negativní ovlivnění jeho schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo v době spáchání přestupku. Žalovaný v této souvislosti citoval z judikatury správních soudů, konkrétně rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28.
10. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Podstatou sporu je otázka, zda správní orgány zjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a zda bylo vadou, pokud neprovedly dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k posouzení míry ovlivnění žalobce návykovou látkou.
12. Žalobce byl shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona.
13. Podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc, tj. ve znění účinném do 30. 6. 2020, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*
14. Podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 233/2013 Sb., *řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*
15. Prováděcím předpisem k provedení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je

nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou látkou. Podle § 1 odst. 1 tohoto nařízení je delta-9-tetrahydrokanabinol (9-THC) návykovou látkou se stanovenou limitní hodnotou 2 ng/ml, při jejíž dosažení v krevním vzorku se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou.

16. Citovaná ustanovení jsou výrazem tzv. analytického principu zavedeného do zákona o silničním provozu zákonem č. 233/2013 Sb. Tento princip znamená, že je-li v krevním vzorku řidiče příslušnou metodou identifikována prováděcím nařízením stanovená návyková látka, a to v množství dosahujícím stanovené limitní hodnoty, je řidič považován (s ohledem na aktuální odborné poznatky soudních lékařů a soudních toxikologů, které našly odraz právě v uvedeném nařízení vlády) za ovlivněného návykovou látkou. Prováděcí nařízení formuluje vztah mezi množstvím návykové látky v krvi a mírou intoxikace řidiče jako vyvratitelnou domněnku. V podrobnostech soud odkazuje na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu, které se posuzování skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu věnují, zejm. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, a ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38. Z označené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jsou-li v krevním vzorku řidiče znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, zjištěny limitní hodnoty návykové látky uvedené v prováděcím předpise, lze považovat řidiče za ovlivněného zjištěnou návykovou látkou a není již potřeba zjišťovat, v jakém množství návykovou látkou řidič zneužil, jaké projevy jejího zneužívání na něm byly patrné, zda předpokládané následky přítomnosti návykové látky v krvi řidiče nastaly, zda řidič vykazoval známky ovlivnění či nikoli, případně určovat míru tohoto ovlivnění. Závěr o vině takového řidiče přestupkem řízení vozidla bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy ještě mohl být pod jejím vlivem, lze proto učinit již na podkladě zjištění o výši koncentrace příslušné návykové látky obsažené ve znaleckém posudku nebo odborném vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. V tomto případě není třeba opatřit znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ke zjištění stupně ovlivnění řidiče návykovou látkou.
17. V souzeném případě postupovaly správní orgány zcela v duchu shora označených rozsudků Nejvyššího správního soudu, které ve svých rozhodnutích rovněž citovaly. Soud se s jejich závěry a hodnocením důkazů plně ztotožnil. Správní orgán I. stupně s ohledem na to, že u žalobce byla orientačním vyšetřením na přítomnost omamných a psychotropních látek analyzátozem Drugwipe 5S, provedeným dne 1. 9. 2019 v 15:15 hod., zjištěna přítomnost látky cannabis (viz oznámení přestupku, oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, podpůrně též úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy), ustanovil znalce X k analýze krevního vzorku žalobce, který žalobce dne 1. 9. 2019 v 16:03 dobrovolně poskytl v rámci odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Vypracovaný posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 7. 11. 2019 prokázal za použití metody GC-MS u krevního vzorku žalobce č. 2105 ze dne 1. 9. 2019 přítomnost hlavní účinné látky marihuany – delta-9-THC v koncentraci 5,0 ng/ml. Návyková látka delta-9-THC je nařízením vlády č. 41/2014 Sb. stanovena jako jiná návyková látka s limitní hodnotou 2 ng/ml, při jejímž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Znalecký posudek obsahoval nejen zjištění návykové látky delta-9-THC v krvi žalobce v

množství 5,0 ng/ml, ale také obecné úvahy o zneužívání návykové látky ze skupiny kanabinoidů, nástupcích jejích účinku, jejího působení, a to jak akutního, tak chronického, a jejího vlivu na řízení. Dále znalecký posudek obsahoval odbornou pasáž o biotransformaci hlavní účinné složky marihuany (delta-9-THC), která je v organismu rychle deaktivována na metabolity, přičemž konečným neaktivním metabolitem je delta-9-THC-9-COOH, jehož nález v krvi či v moči je považován za nejlepší důkaz předchozí konzumace kanabinoidů. Průkaz hlavního metabolitu delta-9-THC-9-COOH v krvi či v moči je možný podstatně déle ve srovnání s mateřskou látkou, a to v moči dny až týdny v závislosti na frekvenci užívání. Akutní konzumace kanabinoidů a stav ovlivnění se prokáže analýzou krevního vzorku a průkazem přítomnosti aktivní komponenty delta-9-THC, nikoliv průkazem neaktivních metabolitů, přičemž přítomnost hlavní účinné látky delta-9-THC v krvi lze dokázat jen velmi krátce po dávce, asi po dobu 6 hodin u občasných konzumentů a asi po dobu 12 hodin u chronických konzumentů. Znalecký posudek se věnoval otázce vlivu kanabinoidů na řízení a uzavřel tím, že u žalobce byla v krevním vzorku odebraném dne 1. 9. 2019 zjištěna přítomnost delta-9-THC v koncentraci 5,0 ng/ml, v době odběru krve tak byl žalobce aktuálně ovlivněn hlavní účinnou látkou kanabinoidů delta-9-THC (marihuana) v souladu s nařízením vlády č. 41/2014 Sb. Toto konstatování plně postačuje k učinění závěru, že žalobce byl ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu pod vlivem jiné návykové látky a porušil tak zákaz řídit vozidlo bezprostředně použití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy ještě mohl být pod jejím vlivem.

18. Jak již bylo uvedeno shora, pro posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není nutné provádět podrobnější dokazování ve vztahu k přesnému určení míry ovlivnění žalobce na schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo. Správní orgány tedy nepochybyly, pokud si nevyžádaly znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (viz např. rozsudek Nejvyššího správního ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31). K argumentaci žalobce odlišnou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu zdejší soud uvádí, že rozdílem mezi trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, a zjišťováním míry ovlivnění návykovou látkou, se podrobně zabýval již Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, v bodu [23]: *„Pokud krajský soud v tomto směru odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ohledně podrobného prokazování ovlivnění schopnosti pachatele vykonávat provozovanou činnost, je nutné poukázat na to, že tato judikatura (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2015, sp. zn. 3 Tdo 897/2015 nebo usnesení ze dne 15. 9. 2015, sp. zn. 7 Tdo 979/2015) se vztahuje k prokázání spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kde znakem objektivní stránky je stav vylučující způsobilost k vykonávané činnosti (zde ve vztahu k řízení vozidla), což je z hlediska stanovení schopnosti vykonávat takovou činnost na stupnici plně způsobilý (neovlivněný návykovou látkou), ovlivněný návykovou látkou a nezpůsobilý k výkonu činnosti z důvodu působení návykové látky, ten nejvyšší stupeň. Určení, zda se v konkrétním případě jedná o tento stupeň, musí být v souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího soudu předmětem znaleckého zkoumání, neboť hranice, po jejímž dosažení je dotýčný člověk nezpůsobilý k výkonu činnosti (zde řízení vozidla) je u každé osoby jiná s ohledem na jeho individuální charakteristiky. Jelikož se však jedná o znak skutkové podstaty trestného činu, musí být tento znak orgány činnými v trestním řízení zkoumán a zjištěn, v opačném případě totiž nelze hovořit o tom, že vytýkané jednání je trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 trestního zákoníku. Tyto*

závěry Nejvyššího soudu se přitom nemohou jednoduše přenést na nyní projednávanou věc, neboť znakem skutkové podstaty citovaného přestupku je už samotné ovlivnění schopností řidiče, přičemž ve vztahu k tomuto ovlivnění se již moderní věda shodla na určitých východiscích stran stanovení minimální hranice návykových látek v krvi, u níž platí, že dokládá toto ovlivnění řidičských schopností.“ Pro úplnost zdejší soud poukazuje na aktuální stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. Tpjn 300/2020, v němž se i Nejvyšší soud přiklonil k tzv. analytickému principu, když uvedl, že „řidič se nachází ve stavu vylučujícím způsobilost ve smyslu § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pokud řídí motorové vozidlo po užití jiné návykové látky než alkoholu, jejíž koncentrace v krevním séru dosáhne [limitních] hodnot: [...] Závěr o vině takového řidiče přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky lze proto učinit již na podkladě zjištění o vyšší koncentrace příslušné návykové látky obsažené ve znaleckém posudku nebo odborném vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. V tomto případě není třeba opatřit znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ke zjištění stupně ovlivnění řidiče návykovou látkou.“

19. Pokud žalobce poukazoval na rozpor závěrů znaleckého posudku X., a protokolu o toxikologickém vyšetření, podle něhož žalobce v době odběru krve nejevil podezření na užití návykové látky, zatímco ze znaleckého posudku vyplynulo, že v době odběru krve byl žalobce aktuálně ovlivněn hlavní účinnou látkou kanabinoidů delta-9-THC, pak jeho námitce soud nepřisvědčil. Soud znovu opakuje, že ze znaleckého posudku vyplývá, že delta-9-THC je hlavní účinná látka marihuany, detekovatelná v krvi u občasných uživatelů do 6 hodin a u chronických uživatelů až do 12 hodin od aplikace. Lze tedy uzavřít, že v žalobcově krevním vzorku byla nezpochybnitelným způsobem zjištěna návyková látka delta-9-THC v množstvím převyšujícím stanovenou limitní hodnotu 2 ng/ml, při jejímž zjištění se žalobce považoval za ovlivněného jinou návykovou látkou ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za daného stavu skutečnosti zaznamenané v protokolu o lékařském vyšetření, které jsou do značné míry závislé na subjektivním pozorování osoby provádějící vyšetření (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38, zmiňuje též problematičnost výsledků subjektivního pozorování u zkušených uživatelů návykových látek), z nichž žalobce dovozuje, že v podstatě nebyl nijak ovlivněn návykovou látkou, znalecké závěry nevyvrací ani nezakládají takový rozpor v dokazování, který by bylo potřeba odstranit dalším dokazováním, jako by tomu mohlo být kupříkladu v případě významného rozporu mezi objektivními výsledky krevního vyšetření a výsledku vyšetření moči.
20. Ze shora uvedených důvodů má soud za to, že napadená rozhodnutí vycházela ze skutkového stavu, o němž nepanovaly důvodné pochybnosti, zákonným způsobem bylo v přestupkovém řízení prokázáno, že žalobce řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití jiné návykové látky nebo v takové době po jejím užití, kdy mohl ještě být pod jejím vlivem v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, proto soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 24. března 2021

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
soudkyně